

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019581 18 Кж 8
Бања Лука, 20.9.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија, Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптужених С.В. и А.Б. због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. у стицају са кривичним дјелима одузимања моторног возила из члана 237. став 1. недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1. и изазивања опште опасности из члана 402. став 1., а у вези са чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о притвору након укидања пресуде Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 К од 02.02.2018. године, донио је дана 20.9.2018. године,

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против оптужених С.В. и А.Б., који по овом рјешењу може трајати најдуже годину дана.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем овог суда, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 18 Кж 8 године, укинута је пресуда Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 019581 17 К од 02.02.2018. године, којом су оглашени кривим оптужени: С.В. због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од осамнаест година, у стицају са кривичним дјелима одузимања моторног возила из члана 237. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест мјесеци, недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест мјесеци и изазивања опште опасности из члана 402. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и шест мјесеци, а у вези са чланом 23. истог закона, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од двадесет година и А.Б. због кривичног дјела тешког убиства из члана 149. став 2. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од осамнаест година, у стицају са кривичним дјелима одузимања моторног возила из члана 237. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од шест мјесеци, недозвољене производње и промета оружја или експлозивних материја из члана 399. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од девет мјесеци и изазивања опште опасности из члана 402. став 1., за које му је утврђена казна затвора у трајању од девет мјесеци, а у вези са чланом 23. истог закона, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од деветнаест година, од оптужених су одузети предмети који су употријебљени за извршење кривичног

дјела, обавезани су да надокнаде трошкове кривичног поступка, а оштећени су са имовинскоправним захтјевом упућени на парницу.

Како се оптужени налазе у притвору, а првостепена пресуда, којом су осуђени на казну затвора је укинута, овај суд је, у смислу одредбе члана 329. став 4. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), испитао да ли и даље постоје разлози за притвор, па је одлучено као у изреци овог рјешења из слjedeћих разлога.

По оцјени овог суда и даље постоји притворски разлог због кога је притвор против оптужених продужен након изрицања првостепене пресуде. Наиме, начин и околности под којима су извршена кривична дјела, висок степен организованости, дуг временски период припреме са показаном упорношћу, употреба аутоматског ватреног оружја, каснији начин уклањања трагова и доказа без освртања на то што се угрожава и доводи у опасност живот и имовина већег броја лица у градској средини, овај суд цијени као околности које су постојале у вријеме извршења кривичног дјела и које конкретно дјело чине посебно тешким.

Све то заједно са законом прописаном казном за предметно кривично дјело и тиме могућности изрицања казне затвора од 10 (десет) година или теже, овај суд цијени као подлогу код утврђивања постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

У вези са наведеним и постојањем ванредних околности у времену одлучном за продужење притвора, овај суд цијени и чињеницу неумањене заинтересованости јавности, посебно оштећених у средини у којој оптужени Б. живи, а оптужени В. долази и има контакте са другим лицима у угоститељским објектима и слично.

Све напријед наведене околности, овај суд сматра као ванредне околности у времену одлучном за продужење притвора, које би пуштањем оптужених на слободу изазвале реакцију грађана и довеле до стварне пријетње нарушавања јавног реда чиме су испуњени услови из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС за продужење притвора, ради чега је одлучено као у изреци овог рјешења.

На основу наведеног и примјеном члана 329. став 4. у вези са чланом 203. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Поука: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од три дана по пријему, вијећу овога суда. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић